

og gøre et Skridt, som, om man end ikke fuldt ud kan udbringe Fordelen deraf, dog med stor Sandsynlighed ikke alene vil være en Værelse for Land og Nation, men ogsaa vil medføre maatte uberegnelige Fordele. Jeg vil med al den Varme, jeg raader over, anbefale, at man ikke alene lader dette Forslag nyde Fremme og blive ophejset til Lov, men helst lader det ske hurtigt. — Naar der saa bliver Spørgsmaal om det Forslag med Hensyn til Havnens Størrelse, vilde jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord i den Anledning. Saa længe man som i Fjor stod saaledes, at vi hos det eneste handelskundige Medlem, vi havde i Udvalget, som behandlede Sagen, mødte en Mistænksomhed, for ikke at sige en Modstand, som den, vi mødte, kunde man tro, at det, som skulde bære Loven frem, var det Aktieselskab, som skulde sætte sig i Spidsen for Benyttelsen af Havnen, men efter at det nu lykkelig er braat i Stand, hvad man nu ser, er det jo alældeligt, at man har overvundet denne Vanskelighed. Der er jo et stort Vængeinstitut, der er stort nok og med Garanti nok, der vil lætte sig i Spidsen derfor, og jeg nærer det sikre Haab, at den formaende Del af den kjøbenhavnske Handelsstand ikke vil holde sig fornemt tilbage, men tage virksom Del i et Foretagende, som ikke alene vil bringe den Værelse, men ogsaa Fortjeneste. Paa det Punkt er man nu ude over Vanskeligheden.

Naar jeg nu skulde tale om, hvorvidt Havnen er for stor eller for lille, saa tror jeg, at Havnens Størrelse er passende, det vil sige den Del af den, som er Handelshavn. Den synes for mig, som ikke er saakundig, at være tilfredsstillende nok efter den store Udvidelse af Bolværkspladsen. Hvad derimod Industrikhavnen, den mere tilbagestrufne Del af Frikhavnens Omraade, angaar, nærer jeg Frygt for, at den ikke vil svare til Hensigten. Jeg antager, at der indenfor Frikhavns territoriet vil rejse sig Industrier af mangfoldig Art, som ville forfærdige de Fabrikata, som de der have Lov til, kun saaledes, at naar de skulle ind paa Tolddomraadet, skulle de betale Told af det, som Toldloven bestemmer, som for Varer, der komme fra Udlandet, men de kunne fabrikere de Varer der, som de have lyst til, idet de have toldfrit Raamateriale paa Frikhavnsomraadet, som de kunne benytte, og derfra kunne de saa udføre de færdige Varer til Udlandet. Jeg mener derfor, at der vil opstaa en Industri der paa det Omraade, netop fordi de ere ligestillede med Udlandet ved Toldfriheden paa mangfoldige Stoffer, som vi nu betale Told for. Naar Spørgs-

maalet da bliver, om der er Blads nok, nærer jeg nogen Frygt for, at der, om end ikke straks, saa dog i en ikke altfor fjærn Fremtid vil komme til at storte paa en saadan Blads, og jeg vil derfor hense, om det ikke vilde være rigtigt, at man i Fremtiden tog dette i Betragtning og søgte at sikre sig Grunde, saa at Havnen kunde udvides, hvis det skulde findes nødvendigt. Jeg vil med disse Bemærkninger paa det varmeste anbefale Lovforslaget, og jeg gentager, at jeg har det Haab, at det vil komme til at nyde hurtigt Fremme.

Gudnu skal jeg tillade mig at fremkomme med en lille Henvendelse til den høje Regering, og den gaar ud paa, at naar vi bygge en Frikhavn her ved København, hvor vi have søgt efter Gyne at befæste denne By, kunde og burde det saa ikke være en yderligere Spore for Regeringen til at gøre sig det magtpaaliggende at bidrage sit til, at vor Stat kunde blive erklæret neutral; thi først da ville vi i No og Fred kunne benytte vor Frikhavn uden det Afbræk og den Forstyrrelse, som en mulig Krig vilde kunde forbolde for længere Tid.

Matzen: Naar min højtærede Kollega fra København (Harald Hansen) udtalte, at nu var dette Forslag blevet et politisk Forslag, vil jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg ikke tror, at det nu er det mere, end det nogen Sinde har været, idet jeg betragter det som et Forslag, som vi have set paa rent saaglig, og som ogsaa bør fremmes rent saaglig, og saa vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg har det samme Syn paa den Sag, som jeg havde, da den første Gang var til Behandling her. Jeg vil sige, at det glæder mig, at den er fremmet saa vidt nu, at den er moden til Gennemførelse, og jeg tror, at den højtærede Minister og Folketinget fortjener Tak, fordi de have fremmet den saa hurtig, og derfor vil jeg, da vi nu have faaet den herop, sige, at jeg nødig vil være med til at lade den komme tilbage til Folketinget og derved forsinke denne Sags Fremme, og trods de vældige Indvendinger, vi hørte fra min ærede Kollega, tilstaar jeg, at jeg dog ikke egentlig blev saa betænkelig med Hensyn til § 8, at jeg af Hensyn til de deri indeholdte Bestemmelser ikke skulde kunne gaa med til at stemme for Lovforslaget særlig af Hensyn til den Bemyndigelse, som er tilbøjet Indenrigsministeren, til at der kan lægges en Afgift pr. Ton i Stedet for Havneafgiften, idet jeg forudsætter, at den højtærede Minister vil benytte denne Bemyndigelse saaledes, at Havnene derved saavidt mulig blive ligestillede, og saa vil jeg for mit Vedkom-